

Alfréd Teller - scénář k rozhlasové reportáži

Zpracovali: Tomáš Padrtka, Anna Přesličková, Daniel Skalka, Marika Steinke a Jakub Vachta z Gymnázia Pierra de Coubertina

První vstup:

Alfréd Teller se narodil do smíšené rodiny - jeho matka byla katolička, otec žid. Tellerovi žili v Černovicích u Tábora, kde otec Alfreda působil jako městský zvěrolékař. Vše se změnilo v červenci roku 1939, kdy starosta s tajemníkem udali 5 místních občanů táborskému gestapu kvůli krádeži nacistické vlajky z černovické radnice. Mezi zatčenými byl i doktor Teller. Od počátečního uvěznění táborským gestapem se dostal až do koncentračního tábora v Ravensbrücku, kde také v prosinci 1941 zemřel.

Pamětník (3.00-3.23) :

“Najednou, to si pamatuji jak dneska, najednou tu zastavilo auto. Bylo to to černý, jak v tom jezdili gestapáci z Tábora. Přišel chlap a nese bednu. Přišel, popřál nám k Vánocům a povídá, že nám taky nese dárek a vyšel. Když jsme to rozbalili, tak v tom byla tátova urna.”

Pamětník (3,38-3,44):

“To jako furt vidim, ja jsem ten hajzl přišel a šklebil se”

Pamětník (3,31 - 3,33):

“No a od té doby já Vánoce nemám rád”

PŘEDĚL

Druhý vstup:

Kvůli svému židovskému původu nemohl chodit do školy. A musel stále nosit židovskou hvězdu.

Pamětník:(24:20-24:23)

„Chodil jsem s klukama normálnima.“

Pamětník:(24:26-24:41)

„a já jsem občas zapomněl vzít hvězdu, jim to nevadilo tady v Černovicích dospělému jednomu to vadilo a řekl, jestli mě ještě jednou načapá dá to na gestapo.“

Třetí vstup:

Koncem roku 1944 se mladý Alfréd musel dostavit do Tábora na Střelnici, sídlo gestapa, aby se zaregistroval k transportu do Terezína.

Pamětník (4:55-5:03);(5:15-5:45)

“No a teď si pamatuju, že maminka se mnou jako se židem nesměla jet v jednom vagonu. No a tak jsme šli a povídáme si, jak to zase budem pytlíkovat na to nádraží. A tam naproti divadlu, jak je ta ulice na Masarykově třídě, byl obchod. A slyšel nás ten obchodník, vyšel a povídá: “Prosím vás, pojdte sem“.”

Pamětník:(5:51-5:54)

“ Vzal nůžky a ustříhl mi hvězdu. “No a teď jděte, kam chcete.“

Čtvrtý vstup:

Naštěstí válka skončila dříve, než se Alfréd Teller stihl dostavit k transportu. Samotný fakt, že vůbec přežil, ho ovlivnil natolik, že poválečný vývoj v Československu již pro něj nebyl tak důležitý.

Pamětník (19:13-19:19)

“Já Vám říkám, já byl v sedmym nebi, že je konec války”

Pamětník (17:13-17:15):

“Byl jsem rád že jsem přežil”